

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni-vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj: Ótásbás petisórtó 5 kr. Nagyobb terjedelmű, mint szintén több izből hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.

Előfizetési árak: Helyben és postán küldve: Egy évre 10 frt. Negyed évre 2 ft 50 kr. Fél évre 5 „ Egyes szám — „ 5 „

Katonai uralom.

Debreczen, decz. 2. (S. B.) A bécsi katonai hatalom dühöng. Megrúntja a zsinogot, s Tisza Kálmán, az osztrák telephonon keresztül azt kéri, hogy az alkotmányosnak csúfol Magyarországot közvéleményét képviselő sajtónak: eszt, hallgass és fizess, sőt többet is kiált, azt is parancsolja, hogy mindazokat, kik megtagadták jog, igazság és a magyar nemzeti becsület érdekében felmernek szólalni: el kell őket magyarok által ítélletni.

Nem kevesebbről van szó, mint arról, hogy azon hírlapokat, melyek a „kolozsvári brutalitás” miatt kifakadtak a közös hadsereg ellen: megsajtóperezzék, terrorizálják.

Szépén vagyunk! Más országban, igazi alkotmány védelméért a büntetés alatt a börtön bilincseléssel rakják fel azok lábára, kik oly gyalázatos tetteket követnek el, mint a kolozsvári hadnagycsökk. Más országban, hol igazi alkotmány van s az igazi katonai becsületre adnak valamit, a büntetésen kívül a tiszték maguk megvetésével sujják azon bravókat, kik soron és a becsület korlátain kívül kardot húznak a béke embere ellen, s a tisztikardot beszemélyezéssel életére törnek annak, ki akar is, s tud is elégtételt adni, ha méltatlanul sértett.

Két nyomorult idegen, a mi zsurikon hadnaggyá hívza fel, darabokra vagdalja saját otthonában a magyar embert, s ezen gaz cselekedet miatt felszólaló magyar sajtó „megtorlására” utasításokat küld Bécsből a katonai hatalom. Zokon esett Bécsben a sok sebhelynek emlegetése, melyek mindaddig féldyént borítják az osztrák hadsereget a gyakorlati életben, míg maga a tisztikard megvetésével nem sujtja, és maga kebeléből ki nem űzi azon pulyákat, kik a katonai becsületet beszennyezik. Ezért rugdalóznak, ezért küldik az „utasításokat”. El akarják hallgattatni az igazság hangját, el akarják rémiteni egyáltalában azokat, kik ilyen merényletek után a „dicsőséges” hadseregről olyan furcsa dolgokat írtak.

„Kíméletet” követel azon osztrák hadsereg, melynek egyes tisztjei megtorlatlanul oly gyalázatos brutalitásokat szottak elkövetni a magyar ellen, holott annak pénzéből huzzák fizetésüket. Kíméletet követel az a testület, mely nem ismeri azt, kíméletet követel attól a néptől, melynek szokásai, nyelve ellenében oly sok visszaélést szottak elkövetni.

Nem lehet kétség, hogy ez utasításoknak hűen fog eleget tenni a katonai párt rabszolgája s céljainak végrehajtója a magyar kormány. Már is meghagyta néhány hírlap perbefogatását. S ez tuskodik a mi alkotmányunk rongyos voltáról legkésebben.

Azokat, kik a polgár és katona közti viszonyt, gyilkos támadással igyekeznek elmergesíteni, pezsgőn hízalják e tetűkért, s a kik kikeltek az önkénye

vérlázító tette ellen, — azokat elnémitani akarják. Hát van minálunk alkotmány? Van minálunk alkotmányos kormány? A tények azt mutatják, egyik sincs. Ha volna alkotmány, a sértett fél felszólalását figyelembe vennék, s olyan fényes elégtételt szolgáltatnának neki, — hogy meglesse vele elégedve az egész ország. Ha alkotmányos nemzeti kormányunk volna, visszaküldenék azokat az „utasításokat” a Sakramentovicsoknak s hatalmának s a nemzet erejének egész súlyával követelnék: az igazságot.

De ilyen tettet hasztalanul várunk. Magyarországon ur a katona, szolgálja a kormány, semmi a polgár. Gyalázatos helyzet ez, s kell, hogy mindenki megutálta azt a rendszert, mely előidézte, hogy Magyarországon idegenek csörtessék a kardot a magyar polgár orra előtt, s azok henczegjenek, kik henyelve emésztik fel ve-rejtek munkája gyümölcsét.

A román kormány több titkos megbízottja idők jelenleg Budapesten ül ezéblől, hogy a román hadsereg számára nyugalmasított és elbocsátott tisztjeiből a kiket lehet szolgálatra szerződtesse.

A flotta sorsa felől érdekes azon londoni hír, mely szerint Gladstone körjegyzékét küldött mult szombaton az angol nagykövetségnek, a melyvel megbizta őket, hogy puhatolják ki, hogy mit tartanak a nagyhatalmak az egyesült flotta szétszedéséről. Parisból pedig azt írják, hogy Anglia a hajórajnak a görög szigetcsoport közelében hagyását javasolta volna. De elutasító választ nyert. Valóban kiváncsi vagyunk, hogy meg di és most már mi czímen fog még tartani ezen comédia?

A „házból” A zászlósértés ügye. A képviselőház tegnap ülésén Szederkényi Nádor kéri az elnököt, hogy mivel az egy zászló sérelme ügyében már több kérvény érkezett a képviselőházhoz s az ülészek már befejezéséhez közeleg, szóltassa fel a kérvényi bizottságot, hogy terjessze be jelentését, s az minél előbb napi rendre tüzessék.

Vécsey Tamás, a kérvényi bizottság előadója jelenti, hogy a bizottság szükségesnek tartotta e részben a kormányt az iratok közlése és felvilágosítás adása végett megkeresni. A kormány már értesítette a bizottságot, hogy egy miniszteri tanácsos fog a bizottságban megjelenni a kérvény tárgyalásakor s az iratok is közöltetni fognak. A bizottság valószínűleg a szombati ülésben fogja ezen ügyet tárgyalni.

Madarász József arra kéri a ház elnökét tegye magát érintkezése a kérvényi bizottság elnökével, hogy jelentését a bizottság már a hét ülésben előterjesztesse. Elnök kijelenti, hogy e tárgyan érkeznifog a bizottság elnökével és arról, mikor terjesztheti elő a bizottság jelentését, előterjesztést fog e hazának tenni.

A honvédelmi budget. Ujonezozási költségekre 50 ezer forint iranyoztatik elő. Elfogadtatott. Az országos honvédséggyűző egylet részére előirányzott összegnél: Novák Gusztáv kérdést intéz a honvédelmi miniszterhez, miként kezeltetik a segély-

zési összeg és ki gyakorol ellenőrzést a kezelésre? Szende Béla honvédelmi miniszter kijelenti, hogy az összeg évenyenként kintalványoztatik a bizottságnak, mely a saját hatáskörében kezeli azt. Ivánka Imre megjegyzi, hogy a segélyző bizottság rendes üléséket tart és lelkiismeretes vizsgálat után szavazatokat s segélyeket és a nyugdíjakat, a számadásokat a számszék vizsgálja felül.

Irányai Dániel felvilágosítást kíván az ellenőrzésre nézve. Ivánka Imre kijelenti hogy mielőtt a számadások a számszékhez terjesztetnének fel, a honvédelmi miniszter számvetésége által előbb felvilágosítatnák.

A ház az előirányzott összeget elfogadja s a többi tétel is észrevétel nélkül elfogadtatott.

Furcsa esküdtzéki tárgyalás. Egy aradszentmártoni paraszt emberült tegnapelőtt az aradi tszék előtt a vádlottak padján — sajtóvétség miatt. Hagler Adám aradszentmártoni esküdt vádolta az egyszerű napzsámot, az aradi német lap nyíltörében vádlott aláírásával megjelent cikket miatt, mely egy korcsmai összeszalkozás folytán látott napvilágot.

Murády János védőügyvéd igen érdekes beszédet tartott ez alkalommal. Beszédében mindenekelőtt azt vitatja védő, hogy vádolt nem szerzője az inkriminált cikknek, melynek szerzőjét az elővizsgálat folyamán beismertte. Azt mondja, védezcével felpe-res az ő szottok hetvenkedő modorában úgy bánt a korcsmában, hogy az erkölcsiséget sérté, miért is a vádlottat a kinek esze ágába sem jutott uszaga irni, felbujtották a többi brude-rek, (talján — ugymond — mily heczelő népség a falusi svábok.) elment a német lap szerkesztőségébe, ott egy urnak elmondta, hogy mit tett vele Kugler, s azon óhaját fejezte ki, hogy szeretne azért morális elégtételt kapni. Ő csak azt a korcsmai jelenetet akarta nyilvános-ságra hozni, azonban az az ur, ki a cikket csinálta többet írt mint a mennyt a vádlott mon-dott. „Ki a szerző? ez az első kérdés, folytatja; a szerző egy költő, egy Petőfi, Siller, Arany János, Jókay, de nem a szegény szent-mártoni napzamos ember, Schmidtfall György! Vád-lott nem volt rossz szándékkal, és a közlemény nem vont megvetést maga után, mit akar tehát vád-? Nincs mit panaszkodnia vádlo felpe-renek, mert mások is szenvednek, a megváltó is szottak szenvedtek a rágalmaszások által, és szen-vედnek sokat a legnagyobb urak is az uszágok részéről, még se indítanak sajtópört, hogy egy szegény embert egy esztendői fogságra ítéltes-senek”.

Beszédét az esküdtsekhez fordulva ekkép végzi: „Onök nagylelkűek, nemesszivű, jóérze-lmü honpolgárok; ne ítéljék el a becsületet vád-lottat, a kinek rabtartási költsége talán egy pár-rral felemelne az adót is; hadd menjen isten hírelvéle ha az a szegény ember, elég lesz neki ez az egy lecke, mert ugymond, tudom hogyha ezután Aradra jön, a szerkesztőséget sok sz lépésre kerülni fogja. Miután pedig egyéb elő-adni valóm nincsen, az isten áldása legyen mind-nyájunkkal.

A hallgatóság derütsége közt elmondott eme beszéd után a vádlo ügyvéd vette át a szót. Kéri a vétkest kimondani. Az esküdtsek védlottat egyhangula; fel-menté. —

Fővárosi hírek. (A névtelen hősök) opera a nemzeti színházban roppant tetszést aratott. A darabnak mind zövege mint zenéje kimagy.

(Összezsuzta a hajó.) Rohrmayer József budapesti születésű 31 éves nőtlén hajós-legény tegnap délután a gőzhajózási társulat kikötő hídjáról, éppen midőn a „Debreczen”

alatt. Ingek lesznek azok, gyönyörű chiffon-inek a nagyságos Mészilágyi Dávid „doktor” ur számára, a ki az első emeleten lakik, keresett fiskális, és Plezákne szerint igen jól szottok fizetni. Nem hiába, hogy kitűnő eszt ember is a lelkemadta. S a mi fő: magyar nemes! Még pedig nem is amolyan dohos, régi fajta. A mult héten lett az... S. Blanka varr, varr esőndösen, szomoruan. Atellenben vele li Plezákne nyugalmas méltósággal a karosszékében és lesi a leány arcvonásait. Az, szegény, csak varrogat egyre; gyorsítja öltésait és lejjebb hajlja lilium-nyakát; hogy dult arcvonásából kinzolja ne olvashassa ki fájdalmát, szenvedését, kétségbeesését. De ha abból nem is, kiolvassa a peregni kezdő, permetező könyvespékből, melyek egyszerre szépen, lassan, szomorun, egymásután végig gurulnak a patyolaton. — No, mi a bajod megint te pinézgádor, virág?! Ki merne megmérteni már megint a drágalatos menyuljóhazomat, hogy itt itatja az eke-reket? — — A nap sít csak a szemembe itt az alaknál. Nem sirok én. — No bizony! Majd még perzsa szőnyeget eszálán szövetet vesznék rá, hogy valamikép meg ne hibbanjon az aranyos!... A szegény leány ujra csak varr; varr esőndösen, szomorun... Rossz volt hozzád a sors, mért adott teneked szívet, jó Blanka! Csak azért, hogy egyre fájjon?! Rossz hozzád a sors most

gözös odaérkezett, állítólag saját vigyázatlan-sága folytán a Dunába esett, s a gyorsan oda-fordult hajó a szerencsétlen egészen összezsuzta, hogy mialatt a Rókusba szállították, meg-halt. (Csöd.) A fővárosban nagy feltűnést kelt Rautmann Frigyes könyvkereskedő esete. Rautmann ellen a budapesti kereskedelmi és váltó-törvényszék esodott nyitott. — Rautman az „Ország-Világ” és „Magyar Lexikon” megala-pítója volt s vállalatába óriási összeget fekte-tett. A csodnél, hírszerint, a Wilkens nyomda 60,000 frttal, Divald photo-litographus pedig 27,000 frttal van érdekelve. A csodtímege foly-tatni szándékozik a bukott cég irodalmi vál-lalatait.

A függetlenségi naptár megjelent. Meglepo ügyességgel szerkeszté e naptárt a függetlenségi kör megbízásából Turza Kálmán. A naptár érdekessé teszi a kiváló független-ségi képviselők arcképeinek sorozata a megfe-lelő életrajzok kíséretében. A naptár részen kí-vül legelőlv van Kossuth Lajos hazának képe, szöveg képen hoz Mezei Ernő Kossuthról tett látogatását írja. Ezután következik egy nagyobb cikk a „függetlenségi pártokról”, mely e párt történetét adja elő röviden. A párt 1874 márci-us 24-én kiadott programját is megtalálhatni e naptárban. A prózai darabok sorát berekesz-ti Telesi Sándor ezredes tollából, Bem apó a csatában című rajz „Telekj Emlékei”-ből át-véve. Versék benne: Petőfiöl V. Ferdinandhoz ez. költeménye, Arany János: A honvéd özev-gye című kitűnő költeménye melyben a hős honvédről megfellelkező özevge, hogy ki, azt a nyugvó hantok iránti kegyelet nem enged elmentitánk, van megható erővel és fájo guny-nyal leírva, az özevgye ki

„Mosolygva nyujta karját tánczra. Aztán feled... feled... feled! Bartók, Abonyi Dalmady versei után benne van Erdélyi János következő rövid kis verse:

Ha klosterből lett kolostor, És Monesterből monostor: Ugyan mért ne lenne akkor Oester szóból szintén ostor? Igy tehát igaz valóság: Hogy Oesterreich: ostorország.

Erdélyinek van még egy ily apró szatirikus ver-se. Megtalálható e naptárban Magyarország tisz-ti czím- és névtára, a vásárok kimutatása s legújabb miniszteri rendelet alapján. A naptár ára csak 50 kr.

Debreczeni színház. Szerdán, decz. 1-én a Lovászi Dezső jutalomjátékát adatott: „János” tragédia 5 felv. Irta Csiki Gergely.

Sajnáljuk, hogy lapunk szük tere nem enged meg, hogy e költői szépségekben gazdag tragédiának fény- és árnyoldalairól szólhassunk, s így mindössze is csak a szereplőkről emlé-kezhettünk meg.

Lovászi (János) a meglehetősen számú kö-zönös hozsant tartó tapssal fogadta, de hát a tragédiák kora lejárt, s így bárminek csak a tragédiának nincs nagy közönsége, s az ily me-ddő kor legkevesebbé sem alkalmas tragiku-sok kiképzésére, pedig Lovásziiban meg van a tehetség, csak térd kellene annak kifejleszthet-sére; hatalmas organuma, kiválóan szép szá-váló teltsége, egyéb tulajdonok megszerzése mellett a legjobb tragikusok sorába emelhet-tek, mert ambiciózia van, hanem hát, hacsak jutalomjátéka alkalmával nem, máskor ugyan edes kevessezer játszhatik tragikus szerepeket, s így nem is érvényesítheti mai játékánál is figyel-met keltő szép tulajdonait.

A férfi szereplők közül még egyedül Fe-nyérit (Karvaly) kell megdicsérünk, ki e nem

is: nem akarja tudni, hogy van olyan is, a ki-ne csak bú az édes anyja, s az is űzi, veri, hajtja... Miért vagy te árva, mint a többi-ek?... Szegény leány! fúlsziszzen és egy halk jajkiáltás lebben el ajkáról. — Ihol ni! Még bizony böggessel idecsö-díti az utcazt. Majd elhallgatsz itt mákvirágok mákvirág! Csak a kellene még, hogy nekem napszámra orgonáj! Majd azért tartalak!... — A tő szurta meg az ujjamat, anyám. Nem sirok én. — No bizony, majd még porozellán gyű-szűket veszek azokra a pipacs-ujjaidra... Siess azzal a varrassal, nagy mihaszna! Ne egyed hiába a konyeremet, mert bizony mondom, uti lapot kötök a talpadra. Most átmegegy a boltha, onnan meg a pékhez. Hanem azt mondom, hogy mire visszajövök, készen légy azzal a munká-val, mert máskülömben majd lesz nemláss! S Blanka ujra csak varr, varr esőndösen, szomoruan. Lakó-urok: Puskás ur, ki a szomszéd kis szottát bérlé Plezákneól, épen ekkor tér haza az ügyvédi irodából, s egyenesen Blankaék szobájába nyit. — Mindent tudok, kisasszony. Találkoz-tam Konti barátommal az uton. Kétségbe van esve szegény fü... Jó napot kívánok! Majd elfeledtek siettemben köszönni. Elbeszélte az egé-szet. Bocsanatot kérek, hogy kopogtatás nélkül be mereszelnem jönni!... Azt mondja, hogy a kisasszonyoknak innen jönni kell. Okvetlenül

távoznia kell e siralmak házából! Az ő bátyja — mint a kisasszony tudni fogja — hajóska-pitány, Orsován lakik. Elmegy-e oda, kész vol-na-e elmenni? — Nem, nem soha. Ön tudhatja, mennyi hálaival tartozom én nevelő anyámnak. Ö gy emelt föl engemet, mint tehetetlen gyermeket a nyomor küszöbéről... Nem én soha, semmi szin alatt el nem hagyhatom. — Kisasszony! Az egokre kérem! Konti barátom kétségbeesik, ha e határozatát meg nem másítja. Itt ön szenvedni, kilönlöni fog napról-napra. Fogyni és hervadni. Előbb-utóbb megöli a néma, rejtgetett bánat. Hagyja el e házat! Hagyja el minél előbb, bucsu nélkül, örök-re! Százszorosan visszahálálta ön már e boldog-talan szívtelen asszonyt ama egyetlen jótétemé-nyét munkájával és szeretetével. Eddig mindent másért, vagy inkább — ö érte tett. Tegyen most önmagáért, saját boldogságáért! — Nem, Nem! Hagyja el. Én halámat soha nem róhatok el eléggé. A mit mondtam, a mellett maradok! — Istenem! Ha ezt Konti megtudja... Higgye el, nem lesz ott idegen korbán. Konti bátyja kedves, családos ember, s azok önt csak édes magáért is szívesen fogadják... — Ismétlem, nem teszem.

(Folyt. köv.)

szakmájába való szerepben is kiváló szereplő-dása és értelmes szavazata által tinte ki, a töb-biek csak pattogtatva deklamáltak a szobnól szebb sorokat; az előadás hiányossága azonban leginkább e három szereplőnél: Hevesi, Kar-czag és Erdődi tinte ki. Hevesi (Bolesló) sokkal kisebb szerepben sem képes a debreczeni közönség előtt megá-lani a helyét, s ezért igen elkeresztnek látók az időt, hogy az igazgatóság egy tirthető má-sodszerelmezővel gondoskodjék. Karczagnak (Afia) fiatal hangja sehoggy sem állott összhangban az övig erő főhéfer szá-kállal, s ez ellentét igen kirívó volt. Erdődi (Berend) komikus hanghordozása felett azt sem tudtuk nevsünk-e vagy boszán-kodjunk?

A nő-szereplők közül kiemeljük Foltényi-nét (Rádi) és Hunyadi Margitot, (Ara) utóbbi a szerelem definíciója után zajos tapsokra ra-gadta a közönséget. Dömjén Rózsa (Szende) inkább elsrta, mint elszavalt szerepét; általában a gondola-tonak épen meg nem felelő síróhang alkalmá-zása nála nagyon gyakori, miről jó lesz hova-előbb leszoknia.

+ RÖVID HIREK. Tolvaj vendéglátó. Gyoman a vásár alkalmával egy vidéki keres-kező egy odaváló polgárnál szállt meg, azon-ban mig aludt, a szives házi gazda ellopta pénz-t, és annak nagy részét elmulatták; elfogták. — Gyilkosság áldozata lett Schattalez Fulöp körödi lakos a mint kocsiján a lippai vásárról hazafelé tartott; a gyilkos hátulról egy karóval úgy fejté tette, hogy másnap meghalt. — Megszökött tanító. Kis-Tata község-ből Kis István tanító október 25-dikén virra-dóra családával elszökött, nem tudni hova. Hihetőleg oly nagy mennyiségű gabonát hord-tak lakására, hogy a miatt nem fért meg. — Kecskeméti a tituló intézmény egy javításoknak név elébe; laktanyát, mászóházat építettek és ennek kivételé végett a legjelesebb erők működnek közre. — E gy sz e g e d i asszony a napokban három leánygyermekket szül-t, és mind a három gyermek igen egészséges. — Megörült Szalontán Szentgyörgyi Nándor adó-hivatalnok. Kőrházba szállították. — Hami-sított mérlegeket kobzott el a rendőrség a kecskeméti piacon — és így véget vetett az eddigi botrányos családi eseteknek. K á k o s o n egy fiatal szép leány szerelmi bosz-szujában felejtotta hőtlen kedvese házat, azu-tán magát ölte meg. — Alsó-D o m b o r u n az ismert Herberle-féle nagykereskedő cég tagjai nagyban segélyezik a nyomorban sínlő munkásokkal — L e m b e r g b e n egy katona, kit lengyel érzelmei miatt a tiszték folyton bántalmaztak, a napokban besulnant az erdő föltnyaktarába és azt akarta felbontani. Eszrevették, és most a börtönben fogd meg; mert ott legalább nem kínozzák. — H e r m e s s I d a 63 éves kisasszony Parisban azért ölte meg ma-gát szöngözzel, mert kanári madár nem elég ügyesen énekelte egy nótát.

UJDONSAGOK. * Iparügyi értekezlet. Simonffy Imre városunk polgármestere, mint értesültünk e hó-5-én, jövő vasárnap délelőtt 10 órára, a város-háza nagy tanácstermébe Debreczen városa ipa-roseit és az ipariglybarátokat értekezletre hívja össze. Ez értekezlet tárgyat, a debreczeni ipa-rok ifjuság önképző egylete által a jövő 1881. évben rendezendő országos munka kiállít-tás előzetes megbeszélése fogja képezni. Nem mulaszthatjuk el ezen felette fontos iparügyi ér-tekezletre a magunk részéről is városunk kö-zönségének, különösen pedig az iparosoknak figyelmét felhívni.

* A fogymatkozások hónapjának méltán nevezhetjük a beállt december hónapot. E

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

Az árva leány.

Irta: Csáktornyai Lajos.

— Ide bizony he nem teszi többet a lá-bát! Fel is ut, alá is ut. Menjen az ur isten hírelvével. Akárki lova-fia, mindenki tudja már a haznál, hogy csak diák. Ide ugyan nem jár többet potyára, elég volt két esztendőre a napos viziből. Elég, hogy hirbe hozott mind a három emeleten engem is, Bl-nak is. Fel is ut, alá is ut. Alázolgaját! Tessék, tessék. Csak bátran. Ott az ajtó, ott a lépcső.

— Jól van, asszonyom. Én elmegyek. De meg fogom mutatni, hogy férfi vagyok. Szav-am és kezem adtam, hogy Blankát, mihielyt ál-lásom lesz, elveszem; és e szavamot — emlé-kezzék reá! — két év leforgása előtt he fogom váltani. Csak arra kérem önt, ne tegezz azt, a mit két év óta napról-napra láttam; — ne hó-herolja azt a szegény leányt, ne üldözze, ne kí-nozza, ne legyen igazán most o hája!

— Mit? nekem még gyermekem nevelésé-ben akar parancsokat osztogatni? Azt kikérem magamnak. Ugy neveltem gyermekemet, a hogy jónak látom. Ehez nincs semmi köze. Mehet oda, a honnan jött. Tisztuljon! Pusztuljon! — Jól van asszonyom! Gyözödjök meg, hogy kűszöböt többé átéljni nem fogom. Jó egészséget. Jobb szívet!...

Blanka most is vár segélyt, mentő kezét senkitől. Nem is csakoly szomorú némasággal varrogat tovább, mint az előbbi, heves jelenet

